ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ GIUSEPPE TESAURO της 3ης Ιουνίου 1992 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Η παρούσα διαδικασία αφορά μια περίπτωση ακριβώς ανάλογη με την εκείνη της υποθέσεως *Decoster* (C-69/91), για την οποία υποβάλλω σήμερα τις προτάσεις μου. Κατά της Taillandier ασκήθηκε ποινική δίωξη, διότι διέθεσε προς πώληση, τον Μάιο του 1990, τερματικά τηλεπικοινωνίας (ιδίως τηλεφωνικές συσκευές) που δεν είχαν εγκριθεί προηγουμένως σύμφωνα με τις διατάξεις του γαλλικού διατάγματος 85-712 της 11ης Ιουλίου 1985.

Όπως στην υπόθεση *Decoster*, το εθνικό δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο αν συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο το προμνησθέν διάταγμα. Ειδικότερα, ερωτά αν πρέπει πρέπει να θεωρούνται ασυμβίβαστες με την οδηγία 88/301/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 1988, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές τηλεπικοινωνιακών τερματικών [1] (στο εξής: οδηγία περί των τερματικών), οι προβλεπόμενες από το διάταγμα 85-712 υποχρεώσεις να υπόκεινται σε έγκριση οι συσκευές που προορίζονται να διατεθούν στο εμπόριο και να αναγράφεται η έγκριση αυτή επί των εν λόγω συσκευών, επί ποινή προστίμου από 1 300 έως 2 500 FF.

Συναφώς, πρέπει καταρχάς να τονιστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας περί των τερματικών, τα κράτη μέλη υποχρεούνται, από 1ης Ιουλίου 1989, να εξασφαλίσουν ότι η συστηματοποίηση των τεχνικών προδιαγραφών, ο έλεγχος της εφαρμογής τους και η χορήγηση των εγκρίσεων πραγματοποιούνται από φορέα ανεξάρτητο από τις δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις που προσφέρουν αγαθά και/ή υπηρεσίες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών.

Όπως όμως προκύπτει από τις προτάσεις μου στην υπόθεση *Decoster*, στις οποίες παραπέμπω, ο φορέας που ήταν επιφορτισμένος στη Γαλλία, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, να χορηγεί την έγκριση (ή οποιοδήποτε άλλο ισότιμο έγγραφο) και να καθορίζει τις σχετικές τεχνικές προδιαγραφές δεν πληρούσε — τουλάχιστον σύμφωνα με τα στοιχεία που περιέχει η δικογραφία —τον όρο της ανεξαρτησίας που επιβάλλει το άρθρο 6 της οδηγίας περί των τερματικών. Ακόμη, στις προτάσεις μου στην υπόθεση *Decoster* τόνισα ότι εξαιτίας της ελλείψεως ανεξαρτησίας το προβλεπόμενο στο διάταγμα 85-712 σύστημα χορηγήσεως εγκρίσεων δεν πληρούσε βασικό όρο, με συνέπεια τη μη εφαρμογή των διατάξεών του που επιβάλλουν στους επιχειρηματίες που επιθυμούν να διαθέσουν στο εμπόριο τερματικές συσκευές να δικαιολογούν — με την έγκριση ή με οποιαδήποτε άλλη ισότιμη διαδικασία — ότι αυτές πληρούν ορισμένες προδιαγραφές.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.
1 — ΕΕ L 131, σ. 73.

Επομένως, φρονώ ότι — χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί αν, λόγω του ύψους τους, τα προβλεπόμενα στο διάταγμα 85-712 πρόστιμα παρουσιάζουν, αυτά καθαυτά, πτυχές ασυμβίβαστες με το κοινοτικό δίκαιο — πρέπει να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο η εξής απάντηση:

Το άρθρο 6 της οδηγίας 88/301/ΕΟΚ της Επιτροπής δεν επιτρέπει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας, όπως αυτή που προβλέπει το γαλλικό διάταγμα 85-712, με το οποίο επιβάλλεται στους επιχειρηματίες που επιθυμούν να διαθέσουν στο εμπόριο τερματικές συσκευές να δικαιολογούν — με έγκριση ή με οποιαδήποτε άλλη ισότιμη διαδικασία — ότι οι συσκευές αυτές πληρούν ορισμένες προδιαγραφές, εφόσον δεν εξασφαλίζεται συγχρόνως η ανεξαρτησία, από κάθε επιχείρηση παρέχουσα αγαθά και/ή υπηρεσίες στον τομέα των τηλεπικοινωνιών, του φορέα που:

— χορηγεί την έγκριση (ή άλλο ισότιμο έγγραφο)

— συστηματοποιεί τις τεχνικές προδιαγραφές που χρησιμοποιούνται για τη χορήγηση της εγκρίσεως (ή άλλου ισοτίμου εγγράφου).